

Čabreni, a, o, agg. di tino.
 Čabrenica, f. V. Čabrica.
 Čabrenik, m.)
 Čabrenjača, f. pertica da portar tini.
 Čabrenjak, m.)
 Čabrica, f. (dim.) tinozza.
 Čabrić, m.)
 Čabronoša, m. portator di tini.
 Čabrovuk, m. erro.
 Čačak, čka, m. fango congelato con sassi.
 Čačkalica, f.)
 Čačkalo, a, n.) stuzzicadenti.
 Čačkati, kam, vai. zube, stuzzicare i denti; — po blatu, guazzare (nel fango).
 Čačkovit, a, o, agg. (put) gleboso, incammellato, guazzoso.
 Čade, a, m. nome di bue (di pelo oscuro).
 Čadina, f. caligine; vapore, esalazione.
 Čaditi, dim, vni. coprirsi di fuliggine.
 Čadj, m. V. Čadina.
 Čadj, i) f. fuliggine.
 Čadjja)
 Čadjjač, m. basalto.
 Čadjjak, m. fumaruolo, fumajuolo, camino.
 Čadjar, m. V. Čadjavac.
 Čadjast,) a, o, agg. fuligginoso; nero
 Čadjav,) come fuliggine.
 Čadjavac, vca, m. 1) spazzacamino; 2) specie di tordo.
 Čadjavica, f. puška, fucile fuligginoso.
 Čadjavilo, a, n. nero fumo, nero di fuliggine.
 Čadjaviti, vim, V. Čaditi.
 Čadjavost, i f. fuligginosità.
 Čadjika, f. rugiada simile a fuliggine.
 Čadjiti, djim, vai. V. Čaditi.
 Čadjiv, a, o, agg. fuligginoso.
 Čador, m. padiglione.
 Čafran, m. zafferano.
 Čagalj, glja, m. fango congelato con sassi.
 Čagalj, m. sciacallo, toe, specie di lupo; — fig. persona sottile e magra, uno spilungone.
 Čagrljati, ljam, vai. rastiare (p. es. il muro); rodere (del sorcio).
 Čagrt, i, f. romore; crepito.
 Čagrtaljka, f. crepitacolo, raganella; sonaglio (per bambini).

Čagrtati, tam, e grém, vni. 1) suonare il crepitacolo; 2) rosecchiare con strepito; — fig. strepitare.
 Čahura, f. bozzolo; (bot.) capsula (de' frutti).
 Čahurak, rka, m. crisalide.
 Čahurast, a, o, agg. capsulare.
 Čahurica, f. (dim.) bozzolo.
 Čair, m. V. Čajir.
 Čaj, m. thè, tè.
 Čajar, m. bevitore di tè.
 Čajati, jem, vai. (antic.) aspettare.
 Čajevac, vca, m. albero del tè.
 Čajir, m. prato pascolativo.
 Čajnica, f.)
 Čajnik, m.) vaso o tazza da tè.
 Čajnjak, m. albero del tè.
 Čajo, a, m. arlecchino.
 Čajopija, m. bevitore di tè.
 Čajovar, m. macchina da tè.
 Čak, avv. fino a; lontano; perfino.
 Čakal, m. V. Čagalj.
 Čakaljalo, a, m. blatterone.
 Čakaljati, ljam, vai. chiacchierare, ciarlare.
 Čakaljuša, f. donna ciarlona, pettegola.
 Čakan, m. punzone.
 Čakanac, nca, m. martello da affilare la falce.
 Čakaniti, nim, vai. punzonare; cessellare.
 Čakanovina, f. lavoro a cesello.
 Čakarast, a, o, agg. rissoso.
 Čakatalica, f. picchiatojo.
 Čakati, kam, vai. V. Čekati.
 Čakati, kam, vni. 1) pronunziare „ča“ invece di „što“; 2) beccare.
 Čakavac, vca, m. chi pronunzia „ča“ invece di „što“.
 Čakavština, f. dialetto del „ča“.
 Čaklja, f. 1) sorta di ranga o piccone; 2) uncino, rampone; 3) palo, broncone da sostegno. V. Čakljati. 2.
 Čakljati, ljam, vai. 1) solleticare; 2) palare, mettere i pali alle viti, ai legumi.
 Čakmak, m. acciarino (da fucile).
 Čakšire, a, fpl. calzoni corti.
 Čaktalo, a, n. nottola (nel molino).
 Čaktar, m. campanaccio (da pecore).
 Čaktaraš, m. montone che porta il campanaccio.
 Čaktati, tam, e kéem, V. Čačkati.
 Čala, interj. battete nel tamburo!